

Becoming Elijah: Prophet of Transformation

Daniel C. Matt

Elijah in the Bible

1. אליהו Eliyyahu, “My God is Yahu (abbreviation of YHVH)”

2. First Appearance in the Bible, out of nowhere

וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הַתְּשֻׁבִי גִלְעָד אֶל אַחֲזָב חֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לִפְנֵי
אִם יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם לֹפִי דְבָרִי. (מלכים א יז, א)

Elijah the Tishbite, of the inhabitants of Gilead, said to Ahab, “By the life of YHVH God of Israel, whom I have served, there shall be no rain or dew these years except by my word.” (1 Kings 17:1)

3. Elijah is elusive, like the *ruah* (“wind, spirit”) with which he is associated. One day King Ahab’s steward (Obadiah) met Elijah and said to him worriedly:

וְהָיָה אֲנִי אֶלֶף מֵאֲתָדָּה וְרוּחַ יְהוָה יִשְׁאָדָּה עַל אֲשֶׁר לֹא אֲדָעָה. (מלכים א יח, יב)

“When I leave you, the spirit of YHVH will carry you off to I know not where” (1 Kings 18:12).

4. Elijah declares that the time has arrived for a fateful contest between Baal and YHVH. He tells King Ahab,

וַעֲתָה שְׁלַח קִבְץ אֵלַי אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל הָר הַכַּרְמֶל וְאֶת נְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת
וְחַמְשִׁים וּנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֲכָלִי שֶׁלֶחַן אִיזָבֵל. (מלכים א יח, יט)

“Now, send out, gather for me all Israel at Mount Carmel, and the four hundred fifty prophets of Baal and the four hundred prophets of Asherah, who eat at Jezebel’s table” (1 Kings 18:19).

וַיִּשְׁלַח אַחֲזָב בְּכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶת הַנְּבִיאִים אֶל הָר הַכַּרְמֶל. וַיִּגֶשׁ אֵלֵיהֶם אֶל כָּל
הָעָם וַיֹּאמֶר עַד מָתִי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים, אִם יְהוָה הָאֱלֹהִים לָכֵן אֲחֲרִיו וְאִם
הַבַּעַל לָכֵן אֲחֲרִיו, וְלֹא עָנוּ הָעָם אֹתוֹ דְּבָר. (מלכים א יח, כ-כא)

Ahab sent out among all the Israelites and gathered the prophets at Mount Carmel. Elijah approached all the people and said, “How long will you keep hopping between the two branches? If YHVH is God, follow Him; and if Baal, follow him!” But the people answered him not a word. (1 Kings 18:20–21)

וַיִּקְחוּ אֶת הַפָּר אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל מִהִבָּקָר וְעַד הַצֹּהָרִים לֹאמַר
הַבַּעַל עֲנֵנוּ, וְאִין קוֹל וְאִין עֲנָה וַיִּפְסְחוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְהִי בַצֹּהָרִים וַיִּהְיֶה בָּהֶם

אֱלֹהֵיהוּ וַיֹּאמְרוּ קְרָאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל כִּי אֱלֹהִים הוּא כִּי שִׁיחַ וְכִי שִׁיג לוֹ וְכִי דָרָךְ לוֹ אוֹלֵי יָשָׁן
הוּא וְיִקְרָאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּתְגַּדְּדוּ כְּמִשְׁפָּט בְּחִרְבוֹת וּבִרְמָחִים עַד שֶׁפָּךְ דָּם עֲלֵיהֶם.
וַיְהִי כַּעֲבֹר הַצֹּהָרִים וַיִּתְנַבְּאוּ עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְאִין קוֹל וְאִין עֲנָה וְאִין קָשָׁב. (מלכים א
יח, כו-כט)

They took the bull that was given to them, and they prepared it and called on the name of Baal from morning till noon, saying, "O Baal, answer us!" But there was no sound and no one answering. They hopped about the altar that they had made. At noon, Elijah mocked them, saying, "Call out loudly, for he is a god. Maybe he is defecating or urinating, or off on a journey. Perhaps he is sleeping—and will wake up." They called out loudly and gashed themselves with swords and spears, as was their custom, till blood spilled upon them. When noon passed, they flung themselves into a frenzy until the hour of the meal offering, but there was no sound and no one answering and no attention. (1 Kings 18:26–29)

All the intense efforts of the prophets of Baal have yielded nothing but silence. Now, Elijah prepares for his attempt. Having grandly set the stage, Elijah prays to God:

וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֱלֹהֵיהוּ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹם
יִנָּדַע כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עֹבְדֶךָ וּבִדְבָרְךָ עָשִׂיתִי אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. עֲנֵנִי
יְהוָה עֲנֵנִי וַיִּדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הַסַּבֶּת אֶת לְבָבם אַחֲרֵינִית.
וַתַּפֵּל אִשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת הָעֹלָה וְאֶת הָעֵצִים וְאֶת הָאֲבָנִים וְאֶת הָעֶפֶר וְאֶת הַמִּים אֲשֶׁר
בַּתְּעֹלָה לַחֲכָה. וַיֵּרָא כָּל הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים. (מלכים א יח, לו-לט)

At the hour of the meal offering, Elijah the prophet approached and said, "YHVH, God of Abraham, Isaac, and Israel! This day let it be known that You are God in Israel and I am Your servant, and by Your word have I done all these things. Answer me, YHVH, answer me, that this people may know that You, YHVH, are God, and it is You who turned their heart backward." (1 Kings 18:36-37)

The prophet's passionate words evoke an immediate response:

Then the fire of YHVH came down and consumed the offering, the wood, the stones, and the soil, and it licked up the water that was in the trench. And all the people saw and fell on their faces and said, "YHVH, He is God; YHVH, He is God." (1 Kings 18:38-39)

וַיֹּאמֶר עָלֶיהָ אָמַר אֵל אַחָאָב אֲסֹר וְרָד וְלֹא יַעֲצֹרְכָה הַגֶּשֶׁם. וַיְהִי עַד כֹּה וְעַד כֹּה וְהַשְׁמִים
הִתְקַדְּרוּ עֲבִים וְרוּחַ וַיְהִי גֶשֶׁם גָּדוֹל וַיִּרְכַּב אַחָאָב וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֵאלָה. וַיֵּד יְהוָה הָיְתָה אֵל
אֱלֹהֵיהוּ וַיִּשְׁנֶס מִתְנִיּוֹ וַיֵּרָץ לִפְנֵי אַחָאָב עַד בִּאָכָה יִזְרְעֵאלָה. (מלכים א יח, מד-מו)

[Elijah] said, "Go up, say to Ahab, 'Harness [your chariot] and go down, so that the rain will not hold you back.'" Meanwhile, the heavens grew dark with clouds and wind, and there was heavy rain. Ahab mounted up and went to Jezreel. And the hand of YHVH came upon Elijah,

and he girded his loins and ran before Ahab all the way to Jezreel. (1 Kings 18:44–46)

5. Elijah at Mount Horeb (Mount Sinai)

וַיָּקָם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ בְּלַח הָאֲכִילָה הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד הַר הָאֱלֹהִים חֲרֹב. וַיָּבֹא שָׁם אֶל הַמַּעְרָה וַיֵּלֶן שָׁם וַהֲנֵה דָבָר יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לָּךְ פֹּה אֵלֶיךָ. וַיֹּאמֶר קִנְאָה קִנְאָתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְאֶתְּרָא אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ.

וַיֹּאמֶר צֵא וְעִמַּדְתָּ בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה וַהֲנֵה יְהוָה עֲבֹר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֶזֶק מִפָּרֶק הָרִים וּמִשֹּׁבַר סֻלְעִים לִפְנֵי יְהוָה, לֹא בְרוּחַ יְהוָה, וְאַחֵר הָרוּחַ רֶעַשׁ, לֹא בְרֶעַשׁ יְהוָה. וְאַחֵר הָרֶעַשׁ אֵשׁ, לֹא בָאֵשׁ יְהוָה, וְאַחֵר הָאֵשׁ קוֹל דִּמְמָה דָּקָה.

וַיְהִי כַשֵּׁמֶעַ אֵלֶיהָ וַיֵּלֶט פָּנָיו בְּאֲדָרְתּוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעְרָה וַהֲנֵה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מַה לָּךְ פֹּה אֵלֶיךָ. וַיֹּאמֶר קִנְאָה קִנְאָתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְאֶתְּרָא אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לָךְ שׁוּב לְדַרְכְּךָ מִדְּבָרָה דִּמְשֵׁק וּבָאֵת וּמִשְׁחָת אֶת חֲזָאֵל לְמַלְךְ עַל אֲרָם, וְאֵת יְהוּא בֶן נִמְשִׁי תִמְשַׁח לְמַלְךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֱלִישָׁע בֶּן שָׁפָט מֵאֵבֶל מְחוּלָה תִמְשַׁח לְנָבִיא תַחְתֶּיךָ. (מלכים א יט, ח-טז)

He rose and ate and drank, and by the strength of that food he walked forty days and forty nights as far as the mountain of God, Horeb. There he went into a cave, where he spent the night. And, look, the word of YHVH came to him and said to him, “מה לך פה אליהו” (mah lekha foh Eliyyahu), What are you doing here, Elijah?”

He replied, “קנא קנאתי” (qanno qinneiti), I have been so zealous for YHVH, God of Hosts, for the Israelites have forsaken Your covenant—Your altars they have destroyed, Your prophets they have killed by the sword, and I alone remain, and they have sought to take my life.”

[YHVH] said, “Go out and stand on the mountain before YHVH. Look, YHVH is passing by, with a great and mighty wind tearing out mountains and shattering rocks before YHVH. Not in the wind is YHVH. And after the wind, an earthquake. Not in the earthquake is YHVH. And after the earthquake, fire. Not in the fire is YHVH. And after the fire, קול דממה דקה (qol demamah daqqah), a sound of sheer stillness.”

When Elijah heard, he wrapped his face in his mantle, and he went out and stood at the entrance of the cave. And look, a voice came to him, saying, “מה לך פה אליהו” (mah lekha foh Eliyyahu), What are you doing here, Elijah?”

He replied, “קנא קנאתי” (qanno qinneiti), I have been so zealous, for YHVH, God of Hosts, for the Israelites have forsaken Your covenant—Your altars they have destroyed, Your prophets they have killed by the sword, and I, I alone remain, and they have sought to take my life.”

YHWH said to him, "Go, return on your way to the wilderness of Damascus. You shall come and anoint Hazael as king over Aram, and Jehu son of Nimshi you shall anoint as king over Israel, and Elisha son of Shaphat from Abel-meholah you shall anoint as prophet in your place." (1 Kings 19:8-16)

6. Elijah's Ascent to Heaven

וַיְהִי הַמָּה הַלָּכִים הַלּוֹךְ וְדָבָר וְהִנֵּה רָכֹב אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וַיִּפְרְדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֵלֵיהֶם
בְּסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם. וְאֵלִישָׁע רָאָה וְהוּא מִצַּעֵק אָבִי אָבִי רָכֹב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו, וְלֹא רָאָהוּ עוֹד
וַיִּחַזַּק בְּבִגְדָיו וַיִּקְרַעֵם לְשֹׁנִים קָרְעִים. (מלכים ב ב, יא-יב)

As they went along, walking and talking, suddenly a chariot of fire and horses of fire appeared, separating the two of them, and Elijah went up to heaven in a whirlwind. Elisha was watching and kept crying out, "My father, my father! Israel's chariots and horsemen!" And he saw him no more. Then he grasped his garments and tore them in two. (2 Kings 2:11-12)

In rabbinic literature, the nearly unanimous view is that Elijah became immortal.

אליהו חי וקיים לעולם.¹

"Elijah lives and endures forever."²

אליהו... לא טעם טעם מיתה.³

"Elijah... did not taste the taste of death."⁴ Rather, he was translated, body and soul, to heaven or paradise.

7. The view that Elijah endures is indicated by the final prophecy in the Hebrew Bible in the closing verses of Malachi, composed around 500 B.C.E., after the return from the Babylonian exile:

הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֶת אֵלֵיהָ הַנִּבִּיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהִשִּׁיב לֵב אֲבוֹת
עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם כִּי אָבּוֹא וְהִפֵּיתִי אֶת הָאָרֶץ חֲרָם. (מלאכי ג, כג-כד)

Look, I am sending to you Elijah the prophet before the coming of the day of YHWH, great and awesome. He will bring fathers' hearts back to their children and children's hearts to their fathers.... (Malachi 3:23-24)

¹ ויקרא רבה כז, ד, בשם ר' יהודה.

² *Vayiqra Rabbah* 27:4, in the name of Rabbi Yehudah.

³ בראשית רבה כא, ה.

⁴ *Bereshit Rabbah* 21:5, in the name of Rabbi Hanina.

Elijah in Talmud and Midrash

1. Elijah as Shape-shifter (1)

One time, Elijah made an appearance before the Roman emperor. He did so in the company of the sage Nahum of Gimzo, whose title is based on his town, located in the center of the land of Israel. In a pun on this place-name, the sage became known as Nahum of Gam Zo.

ואמאי קרו ליה נחום איש גם זו? דכל מילתא דהוה סלקא ליה אמר גם זו לטובה.
זימנא חדא בעו לשדורי ישראל דורון לבי קיסר, אמרו, מאן ייזיל? ייזיל נחום איש גם
זו, דמלומד בניסין הוא. שדרו בידיה מלא סיפטא דאבנים טובות ומרגליות. אזל, בת
בהווא דירא. בלילא קמו הנך דיוראי, ושקלינהו לסיפטא ומלונהו עפרא. למחר כי
חזנהו אמר, גם זו לטובה.

כי מטא התם שרינהו לסיפטא, חזנהו דמלו עפרא, בעא מלכא למקטלינהו לכולהו.
אמר, קא מחייכו בי יהודאי! אמר, גם זו לטובה.

אתא אליהו, אדמי ליה כחד מינייהו, אמר ליה, דלמא הא עפרא מעפרא דאברהם
אבוהון הוא, דכי הוה שדי עפרא הוה סיפפיה, גילי הוה גירי... הווא חדא מדינתא דלא
מצו למיכבשה, בדקו מיניה וכבשוה, עיילו לבי גנזיה, ומלוהו לסיפטא אבנים טובות
ומרגליות ושדרוהו ביקרא רבה.⁵

Why was he called Nahum of Gam Zo? Because whatever happened to him, he would say, "*Gam zo le-tovah* (This too is for the best)."

Once the Jews wished to send a gift to the Emperor. They said, "Who should go? Let Nahum of Gam Zo go, for he is experienced in miracles." They sent with him a chest full of jewels and pearls.

He set out, and he spent the night at a certain inn. During the night, the occupants of the inn arose and emptied the chest and filled it with earth. In the morning, when [Nahum] saw what had happened, he said, "*Gam zo le-tovah*."

When he reached his destination, they opened the chest and saw that it was full of earth. The king then wanted to kill all of them [all the Jewish emissaries, or all the Jews], saying, "The Jews are mocking me!" [Nahum] said, "*Gam zo le-tovah*."

Elijah came and appeared before [the Emperor] as one of [his ministers]. He said to [the Emperor], "Perhaps this is some of the earth of their father Abraham; for when [Abraham] threw earth

בבלי, תענית כא ע"א. ⁵

[against the enemy], it turned into swords, [and when he threw] stubble, it turned into arrows.”....

Now there was a certain province that [the Romans] were unable to conquer. When they tried [throwing] some of [this earth against that province], they conquered it. So they went into the royal treasury and filled [Nahum's] chest with jewels and pearls, and sent him off with great honor.⁶

2. Elijah as Shape-shifter (2)

A story about Rabbi Me'ir, a leading sage of the second century. Me'ir had boldly rescued his sister-in-law, who was condemned to slavery in a Roman brothel. Consequently, Me'ir's "wanted picture" was posted on the gates of Rome.

אתו חקקו לדמותיה דר' מאיר אפיתחא דרומי, אמרי: כל דחזי לפרצופא הדין לייתה. יומא חדא חזיוהי, רהט אבתריה, רהט מקמייהו, על לבי זונות. איכא דאמרי: בשולי עובדי כוכבים חזא, טמש בהא ומתק בהא. איכא דאמרי: אתא אליהו אדמי להו כזונה, כרכתיה, אמרי: חס ושלוס, אי ר' מאיר הוה לא הוה עביד הכי.⁷

They went and engraved Rabbi Me'ir's image at the entrance of Rome and proclaimed, "Anyone who sees this face—bring him!" One day [some Roman officers] saw him and ran after him; he ran away from them.... Some say that Elijah appeared to [the Roman pursuers] as a prostitute and embraced [Rabbi Me'ir]. [The pursuers] said, "Heaven forbid! If this were Rabbi Me'ir, he wouldn't have done that." [Thereby he was saved.]⁸

3. Once, in a certain Babylonian marketplace, Elijah revealed himself to Rabbi Beroka Hoza'ah.

רבי ברוקא חוזהא הוה שכיח בשוקא דבי לפט, הוה שכיח אליהו גביה, אמר ליה, איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה, לא...

אדהכי והכי אתו הנך תרי אחי. אמר ליה, הנך... בני עלמא דאתי נינהו. אזל לגבייהו. אמר להו, מאי עובדיכו? אמרו ליה, אינשי בדוחי אנו, מבדחינן עציבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדייהו, טרחינן ועבדינן להו שלמא.⁹

⁶ BT *Ta'anit* 21a. See BT *Sanhedrin* 108b–109a. On Abraham's magic dust, see *Bereshit Rabbah* 42:3.

⁷ בבלי, עבודה זרה יח ע"ב.

⁸ BT *Avodah Zarah* 18b.

⁹ בבלי, תענית כב ע"א.

Rabbi Beroka Hoza'ah was in the market at Bei Lapat , and Elijah was there with him. [Rabbi Beroka] asked Elijah, "Is there anyone in this market who is worthy of the world to come?" He replied, "No."...

After a while, two brothers came along. [Elijah] said, "These... are worthy of the world to come."

[Rabbi Beroka] approached them and asked, "What is your occupation?" They replied, "We are jesters. We cheer up the depressed. Also, when we see two people quarreling, we try hard to make peace between them."¹⁰

4. When Elijah returns to herald the arrival of the Messiah, he will clarify halakhic doubts, explain problematic verses in the Bible, and harmonize rabbinic disputes, thereby restoring peace in Israel.

אמר רבי יהושע מקובל אני מרבן יוחנן בן זכאי ששמע מרבו ורבו מרבו הלכה למשה מסיני שאין אליהו בא לטמא ולטהר...

רבי שמעון אומר, להשוות המחלוקת, וחכמים אומרים... לעשות שלום בעולם, שנאמר הנני שולח לכם את אליה הנביא וגומר והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם (מלאכי ג, כג-כד).¹¹

Rabbi Yehoshua said, "I have received a tradition from Rabban Yohanan son of Zakkai, who heard from his teacher—and his teacher from his teacher—as a *halakhah* given to Moses at Sinai, that Elijah will not come to declare pure or impure...."

Rabbi Shim'on says, "[Elijah will come] to harmonize disputes."

And the Sages say, "... to make peace in the world, as is said: *Look, I am sending to you Elijah the prophet... and he will bring fathers' hearts back to children and children's hearts back to their fathers* (Malachi 3:23–24)."¹²

5. "Until Elijah comes" עד שיבא אליהו

שנים שהפקידו אצל אחד, זה מנה וזה מאתים, זה אומר שלי מאתים וזה אומר שלי מאתים, נותן לזה מנה ולזה מנה והשאר יהא מונח עד שיבא אליהו. אמר רבי יוסי, אם כן מה הפסיד הרמאי? אלא הכל יהא מונח עד שיבא אליהו.¹³

¹⁰ BT *Ta'anit* 22a.

¹¹ משנה, עדויות ח, ז.

¹² Mishnah, *Eduyyot* 8:7.

¹³ משנה, בבא מציעא ג, ד.

If two people deposited money with a third—one of them depositing 100 zuz (a silver coin) and the other 200 zuz—and afterward one says, “The 200 is mine,” and the other says, “The 200 is mine,” he [the one holding the money] should give each of them 100 zuz, and the rest must remain until Elijah comes.

Rabbi Yose said, “If so, what does the deceiver lose? Rather, all of it must remain until Elijah comes.”¹⁴

6. Elijah’s Arrival Date

כבר מובטח להן לישראל שאין אליהו בא לא בערבי שבתות ולא בערבי ימים טובים מפני הטורח.¹⁵

Israel has already been assured that Elijah will not come on the eve of *Shabbat* [i.e., on Friday] or on the eve of a Festival, due to the effort [required to prepare for the holy day].¹⁶

מפני הטורח - שמניחין צרכי שבת והולכין להקביל פניו.¹⁷

מפני הטורח - שיש להן לעסוק בסעודות שבת ויטרדו בו.¹⁸

מפני הטורח - פי שיטריחנו להקביל פניו וימנעו מלהכין צרכיהם.¹⁹

According to Rashi, “Because people would abandon the necessary preparations for *Shabbat* and go out to greet [Elijah].”

“Because they should busy themselves with preparing the *Shabbat* meals, and instead they will busily engage with [Elijah].”²⁰

According to R. Yom Tov ben Avraham Ishbili (the Ritba), “Because [Elijah] would be putting people to the trouble of greeting him, thereby preventing them from making their necessary preparations [for *Shabbat*].”²¹

¹⁴ Mishnah, *Bava Metsi'a* 3:4.

¹⁵ בבלי, ערובין מג ע"ב.

¹⁶ BT *Eruvin* 43b.

¹⁷ רש"י, ערובין מג ע"ב, ד"ה מפני הטורח.

¹⁸ רש"י, פסחים יג ע"א, ד"ה מפני הטורח.

¹⁹ חדושי הריטב"א, ערובין מג ע"ב.

²⁰ Rashi, BT *Eruvin* 43b, *Pesahim* 13a.

²¹ R. Yom Tov ben Avraham Ishbili (Ritba), *Hiddushei ha-Ritba*, *Eruvin* 43b.

7. “Phinehas is Elijah” פינחס הוא אליהו

נגלה עליו הקב"ה ואמר לו, מה לך פה אליהו (מלכים א יט, ט). אמר לו, קנא קנאתי (שם, י).

אמר לו הקב"ה, לעולם אתה מקנא, קנאת בשטים על גלוי עריות, שנאמר פינחס בן אלעזר (במדבר כה. יא), וכאן אתה מקנא. חייך שאין ישראל עושין ברית מילה עד שאתה רואה בעיניך. מכאן התקינו חכמים שיהיו עושין מושב כבוד לאליהו ז"ל שנקרא מלאך הברית, שנאמר ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא (מלאכי ג, א).²²

The blessed Holy One revealed Himself to [Elijah] and said, “What are you doing here, Elijah?”

He replied, “Qanno qinneiti, I have been so zealous, [for YHVH, God of Hosts, for the Israelites have forsaken Your covenant...].” (1 Kings 19:9–10)

The blessed Holy One said to him, “You are always zealous! You were zealous in Shittim on account of sexual immorality, as is said: *Phinehas son of Eleazar [son of Aaron the priest turned away My wrath from the Israelites be-qan'o et qin'ati, by zealously enacting My zeal, in their midst, so I did not annihilate the Israelites by My zeal]* (Numbers 25:11). And here too you are zealous. By your life! Israel shall not enact the covenant of circumcision until you see it with your eyes.”

Because of this, the Sages instituted the practice of preparing a seat of honor for the Elijah (gratefully remembered), who is called Angel of the Covenant, as is said: *And the angel of the covenant, whom you desire—behold, he is coming!...* (Malachi 3:1).²³

8. Elijah and Elisha

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לֵךְ שׁוּב לְדֶרֶךְךָ... וְאֶת אֵלִישָׁע בֶּן שָׁפָט מֵאֶבֶל מְחֹלָה תִּמְשַׁח לְנָבִיא תַּחְתֶּיךָ. (מלכים א יט, טו-טז)

YHVH said to him, “Go, return on your way..., and Elisha son of Shaphat from Abel-meholah you shall anoint as prophet in your place.” (1 Kings 19:15–16)

²² פרקי דרבי אליעזר כט.

²³ Pirkei de-Rabbi Eli'ezer, 29.

According to an early Midrash,

‘את אלישע בן שפט תמשח לנביא תחתיד’, שאין תלמוד לומר ‘לנביא תחתיד’ אלא שאי
איפשי בנבואתך.²⁴

And Elisha son of Shaphat you shall anoint as prophet in your place. The wording *in your place* indicates: ‘I do not want your prophesying.’²⁵

‘תמשח לנביא תחתיד’ - אי איפשי בנבואתך מאחר שאתה מלמד קטיגוריא על בני.²⁶

[*And Elisha son of Shaphat*] *you shall anoint as prophet in your place*—I do not want your prophesying, since you are accusing My children!²⁷

9. Elijah and God

אמר הקדוש ברוך הוא, אני מחיה המתים ואליהו החיה מתים... אני מוריד הגשם ואליהו הוריד גשמים, אני עוצר גשמים ואליהו כן... אני הורדתי אש וגפרית על סדום ואליהו הוריד כן... הוא חיה ויחיה עד תחיית המתים.²⁸

The blessed Holy One said, “I revive the dead, and Elijah revived the dead.... I bring down rain, and Elijah brought down rain. I stop the rains, and so did Elijah.... I brought down fire and brimstone upon Sodom, and Elijah similarly brought down [fire].... He lived and will go on living until the revival of the dead.”²⁹

²⁴ מכילתא, פסחא א.

²⁵ *Mekhilta, Pisha* 1.

²⁶ רש"י, מלכים א יט, טז.

²⁷ Rashi on 1 Kings 19:16.

²⁸ תנחומא, בראשית ז.

²⁹ *Tanhuma, Bereshit* 7. See *Bereshit Rabbah* 77:1; *Devarim Rabbah* 10:3.

Elijah in Kabbalah

“What Moses was to the Torah, Elijah was to the Kabbalah.”³⁰

1. Elijah and the Zohar

רבי שמעון בן יוחאי אזל וערק למדברא דלוד ואתגניז בחד מערתא, הוא ורבי אלעזר בריה. אתרחיש לון ניסא ונפק חד חרובא וחד מעיינא דמייא. אכלי מההוא חרובא ושתאן מאינון מיינ. הוה אליהו ז"ל אתי לון בכל יומא תרי זמני ואוליף לון, ולא ידע איניש בהו.³¹

Rabbi Shim'on son of Yohai fled to the wilderness of Lydda and hid in a cave—he and his son, Rabbi El'azar. A miracle was performed for them: a carob tree sprouted up and a spring of water gushed forth. They ate from that carob tree and drank from those waters. Elijah (gratefully remembered) visited them twice a day and taught them, and no one knew.³²

2. Gillui Eliyyahu – A Revelation of Elijah

גילוי אליהו

אליהו לפעמים יתלבש בשכל האדם ויודיעהו דברים נעלמים, ויהיה ענין זה לאדם כמו מעצמו עיין אותם הדברים ויבוא בשכלו פתאום החידוש ההוא וענין ההוא, וכמו שהוא בענייני התורה כן יהיה ענייני העולם... ויבוא בדרך העלם, לא ירגיש האדם אלא... כמי שמעצמו מגיד הדבר ההוא.³³

Sometimes Elijah clothes himself in a person's mind, revealing to him hidden matters. To the person, it seems as if he pondered those things on his own, as if that innovation suddenly entered his mind. This may relate to matters of Torah or to worldly matters.... This comes in a concealed manner....; it feels as if he said it himself.³⁴

Discussing a Talmudic story in which Rabbi Yehoshua son of Levi meets Elijah, the Maharal (R. Judah Loew) of Prague writes:

ואין ספק שהיה נגלה אליהו להקדוש רשב"י כמה פעמים במערה, והיה גלוי של אליהו נמצא שם בשכבר, גם עתה נגלה שם אליהו. ואין חלוק בין אם היה נגלה לו במראה, או כך נגלה לו בלא מראה. כי פעמים הרבה היה אליהו מגיד דברים לאחד, ולא ידע האדם

³⁰ Louis Ginzberg, *Legends of the Jews*, 4:229.

³¹ זוהר חדש, נט ט"ג (כי תבא).

³² *Zohar Hadash* 59c (parashat ki tavo); *The Zohar: Pritzker Edition*, Vol. 12, p. 688.

³³ ר' משה קורדובירו, דרישות בענייני המלאכים, ה, ז, עמ' 64.

³⁴ Moses Cordovero (16th century), *Derishot be-Inyenei ha-Mal'akhim*, 5:7, p. 64.

מאין באו לו הדברים, והיה נדמה לו כאילו הדברים היה לו מעצמו, ואינם אלא דברי אליהו שהגיד לו הדברים.³⁵

It makes no difference whether [Elijah] was revealed to [Rabbi Yehoshua son of Levi] in a vision or whether he was revealed as such, not in a vision. For frequently Elijah would speak words to someone, and that person did not know where they came from. It seemed to him as if those words came from himself—but they were the words of Elijah, speaking to him.³⁶

From Joseph Caro's mystical diary, recording what he heard from his *maggid* (heavenly mentor):

אזכך למחזי לאליהו... לביש לבושין חוורין ויטיב לקבלך ומלל עמך כמה דממלל גברא עם חבריה, והיה עיניך רואות את מוריד, ואף דיהון בביתך אתתך וגברין ונשין אחרנין, יהא ממלל עמך ותחזי ליה, ואינון לא יחזון ליה וקל מילוליה יהא דמי להון כאילו הוא קל מילולך.³⁷

I will make you worthy of seeing Elijah... clothed in white, sitting in front of you, speaking with you as a person speaks with his friend, and your eyes will behold your teacher. Even though your wife and other men and women will be in your house, he will speak with you and you will see him, whereas they will not see him, and his voice will appear to them as if it were your voice.³⁸

How can one attain *gillui Eliyyahu* (a revelation of Elijah)?

According to Hayyim Vital (Isaac Luria's closest disciple), it is possible to stimulate such an experience by various preparations:

הנה הדרך המובחר שבכולם [להשיג למדרגת רוח הקודש] הוא... לשוב בתשובה עצומה מכל אשר קלקל, ואחר כך ישלים נפשו בקיום מצות עשה, ובכונת תפילותיו בתכלית, ובעסק התורה לשמה בזריזות, כשור לעול עד יותש כוחו, ובמעוט תענוגים ואכילה ושתיה, ובקימת חצות לילה או פחות מעט, ובהרחקת כל המדות המגונות, ובפרישות מכל אדם אפילו בעניני שיחה בטילה, ואחר כך יטהר גופו בטבילה תמיד, ואחר כך יתבודד לעיתים ויחשוב ביראת ה', וישים הוי"ה נגד עיניו תמיד, ויזהר להיות מחשבתו

³⁵ ר' יהודה ליווא בן בצלאל (המהר"ל), נצח ישראל, פרק כח.

³⁶ Judah Loew ben Bezalel (16th-17th centuries), *Netsah Yisra'el*, chap. 28. On the relationship between individual creativity and divine revelation, see the remark by the thirteenth-century kabbalist Jacob ben Sheshet, who, after recording a certain innovation, writes (*Ha-Emunah ve-ha-Bittahon*, 370): "Do not think that this is far-fetched. If I hadn't invented it in my mind, I would say that it was transmitted to Moses at Sinai."

³⁷ ר' יוסף קארו, מגיד מישרים, כו ע"א (פרשת ויקהל).

³⁸ Joseph Caro (15th-16th centuries), *Maggid Meisharim*, 26a (*Vayaqhel*). See Werblowsky, *Joseph Caro*, 21-22, 269-70.

פנויה מכל הבלי העולם הזה וידבק באהבתו יתברך בחשק גדול, ועל ידי כן אפשר שיזכה לרוח הקודש באחד מאלו האופנים ... השלישי הוא, שעל ידי חסידות כנוכר לעיל יתגלה אליו אליהו זכור לטוב וכפי חסידותו תגדל גלוי אליו.³⁹

Vital's list of preparations includes: *teshuvah* ("turning back" to God, repentance), fulfilling the *mitsvot*, sincere intention during prayer, intense study of Torah, an ascetic life style (limiting food, drink, and sensual pleasures), eliminating negative traits, seclusion, frequent immersion in a ritual bath, meditating on the Divine Name, emptying one's mind of worldly concerns, and love of God. Having prepared oneself, "it is possible that one will attain *ruah ha-qodesh* (the Holy Spirit) in one of the following ways:... The third is, that through these practices of devotion, Elijah (gratefully remembered) will reveal himself. The greater one's devotion, the greater [Elijah's] revelation."⁴⁰

3. מה לך פה אליהו? *What are you doing here, Elijah?*

When God asks the prophet on Mount Horeb, *What are you doing here, Elijah?*, he replies:

קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל, את מזבחתך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה.

I have been so zealous for YHVH, God of Hosts, for the Israelites have forsaken Your covenant—Your altars they have destroyed, Your prophets they have killed by the sword, and I, I alone remain, and they have sought to take my life. (1 Kings 19:13–14)

According to the Zohar, God responds:

עד אימתי אתה מקנא לי? טרקת גלא דלא יכיל לשלטאה בד מותא, ועלמא לא יכיל למסבלך עם בני נשא... 'ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתך', הא נביאה אחרא לגבי בני, ואת תסתלק לאתרך.⁴¹

"How long will you be zealous for Me? You have locked the door so that death has no dominion over you, and the world cannot endure you along with human beings.... *And Elisha son of Shaphat from Abel-meholah you shall anoint as prophet in your place (1 Kings 19:16)—here is another prophet for My children. As for you, ascend to your site!*"⁴²

³⁹ ר' חיים ויטל, שערי הקדושה, ג, ז.

⁴⁰ Hayyim Vital (16th-17th centuries), *Sha'arei ha-Qedushah*, 3:7.

⁴¹ זוהר ח"א רט ע"א-ע"ב.

⁴² *Zohar* 1:209a-b; *The Zohar: Pritzker Edition*, Vol. 4, pp. 284–85.

4. Elijah and Moses

The *Zohar* contrasts Elijah and Moses. Whereas Elijah accused the people of abandoning the covenant and felt no compassion for them, Moses pleaded successfully with God, saving the people from divine wrath after they worshiped the Golden Calf.

א"ל לאליהו, כך הוה לך למעבד, ועוד הוה לך למחזי דאינון בני, בני רחימאי דקבילו אורייתי בטורא דחורב... לא זו אליהו משם עד שנשבע לפני הקב"ה להורות זכותן של ישראל תמיד, וכל מי שעושה זכות הוא מקדים ואומר לפני הקב"ה, כך וכך עשה עכשיו פלוני, ואינו זו משם עד שיכתבו זכותו דההוא גברא.⁴³

[God] said to Elijah, "This is what you should have done! What's more, you should have realized that they are My children—My beloved children who accepted My Torah at Mount Horeb!"....

Elijah did not depart from there until he swore before the blessed Holy One that he would always advocate the merits of Israel. Whenever someone performs a meritorious act, he is the first to say before the blessed Holy One, "So-and-so did such and such!" He does not budge until that person's merit is recorded.⁴⁴

5. The Nature of Elijah

נמצא סודו סוד האלהות המתפשט ממש, מתלבש בו כח אלהי עד העולם... ואין לך אליהו בעולם שלא יהיה סוד האלהות האלוה מתגלה בו, וסוד האלוה בארץ הוא סוד אליהו... וכל מה שאפשר לאלוהות להתקרב אל בני אדם הוא סוד אליהו.⁴⁵

His mystery is really the mystery of divinity spreading. Divine energy clothes itself in him, extending to the world.... Elijah never appears in the world without the mystery of divinity revealing itself through him. The mystery of God on earth is the mystery of Elijah.... The closest that divinity can possibly come to humanity is the mystery of Elijah.⁴⁶

Elijah at the Seder

1. A Night of Watch – ליל שמורים (*Leil shimmurim*)

ליל שמורים הוא לילה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לילה שמורים לכל בני ישראל לדורתם. (שמות יב, מב)

⁴³ זוהר חדש כג ט"ב (מדרש הנעלם).

⁴⁴ *Zohar Hadash* 23b (*Midrash ha-Ne'lam*); *The Zohar: Pritzker Edition*, Vol. 10, pp. 264–65.

⁴⁵ ר' משה קורדובירו, אור יקר, תיקוני זוהר, כרך ב, ד, ו, עמ' מד, ט"א.

⁴⁶ Moses Cordovero (16th century), *Or Yaqar, Tiqqunei Zohar*, Vol. 2, 4:6, 44a.

It is ליל שמורים (leil shimmurim), a night of watch, for YHWH, for bringing them out of the land of Egypt; this night is YHWH's, שמורים (shimmurim), a watch, for all the Israelites through their generations. (Exodus 12:42)

Commenting on this verse, an early midrash predicts:

ליל שמורים הוא ליי. בו נגאלו ובו עתידין להגאל.⁴⁷

“On that night they were redeemed, and on that night they are destined to be redeemed.”⁴⁸

2. Opening the door

This was sometimes associated with the declaration near the beginning of the Haggadah:

כל דכפין ייתי ויכול, כל דצריך ייתי ויפסח.

“Let all who are hungry come and eat; let all who are needy come and celebrate Passover.”

אבא לא היה סוגר דלתי הבית אשר אנו יושבין בו כלל. מעידנא ועד עתה כך מנהגינן ודלתות הבית פתוחות, כשיבא אליהו נצא לקראתו במהרה בלא עיכוב.⁴⁹

I saw that... my father would not close the doors of our house... at all. And until now this is our custom, and [on the night of Passover] the doors of the house are open. When Elijah comes, we will go out to greet him quickly without any delay.⁵⁰

3. The Cup of Elijah

והנה ראיתי יש בני אדם בלילי פסח שמוזגין כוס מיוחד ומעמידין על השולחן ואומרים שזה הכוס לאלהיו הנביא, ולא ידעתי מאין זה הטעם. ונראה דהטעם יוצא מהכא, שאם יבא אליהו הנביא בליל פסח כאשר אנו מקוים ומחכים לו בזה הלילה, וצריך גם הוא לכוס, דאפילו עני שבישראל לא יפחת לו מד' כוסות, דאי לא הוי כוס מוכן לשם, א"כ צריכים אנו להתעסק לו בכוס ודילמא ימנע מסדר של פסח.⁵¹

I have seen some people on the night of Passover who pour a special cup and place it on the table, saying that this is the cup for Elijah the prophet—and I don't know the reason. But it seems that

⁴⁷ מכילתא, פסחא יד.

⁴⁸ *Mekhilta, Pisha* 14, in the name of Rabbi Yehoshu'a.

⁴⁹ ר' נסים גאון, באוצר הגאונים (מהד' ליון), פסחים, עמ' 112.

⁵⁰ Nissim Gaon (11th century), in Benjamin Lewin, ed., *Otsar ha-Ge'onim, Pesahim*, 112.

⁵¹ ר' זליקמן בינג, מסכת פסחים, חדושים, עמ' קצה.

the reason derives from this: If Elijah the prophet comes on the night of Passover, as we hope and expect, he too will need a cup, for even a poor person among Israel must drink no less than four cups. And if the cup is not ready, we would have to prepare it for him, which might delay the Seder.⁵²

ויראה שזהו המנהג שראיתי לקצת אשכנזים, להניח בשלחן כוס אחד ריקן... להריק כל הנשאר מכוסות המסובים שם, וקורין אותו כוס של אליהו הנביא זכור לטוב, והנאני המנהג הזה וכן אני נוהג, ומשירי הכוסות הללו הניתנים בתוך הכוס הזה אני שותה בתוך הסעודה.⁵³

It seems this is the custom I saw among a few Ashkenazim: to leave on the table one empty cup... in which to pour all the wine left over in the cups of all those reclining there [after they have drunk at least the required minimum from their cups]. This cup is called the Cup of Elijah the prophet (gratefully remembered). This custom pleased me, and I follow it. From the remains of those cups, poured into this cup, I drink during the meal.⁵⁴

והנה אנו נוהגין שמוזגין כוס חמישי וקורין אותו כוס של אליהו הנביא, הטעם משום דאיכא פלוגתא בגמ' אם צריכין כוס חמישי ולא איפסיקא הלכתא, וכשיבוא אליהו יתברר הספק, ועל כן מוזגין הכוס מספק ואין שותין אותו וקוראין אותו כוס של אליהו, כי בבואו יתברר כל הספיקות וגם ספק זה.⁵⁵

We have the custom of pouring a fifth cup and calling it the Cup of Elijah the prophet. The reason is that there is a dispute in the Gemara over whether one needs a fifth cup, and the *halakhah* is not determined. When Elijah comes, the doubt will be clarified. Therefore, based on this doubt, the cup is poured but not drunk, and it is called the Cup of Elijah, for when he comes, all doubts will be clarified, including this doubt.⁵⁶

בחינת אליהו

⁵² Zelikman Binga (15th century), *Massekhet Pesahim: Hiddushim*, 195.

⁵³ ר' חיים בנבנישתי, פסח מעובין, סי' קפב.

⁵⁴ Hayyim Benveniste (17th century), *Pesah Me'ubbin*, §182.

⁵⁵ ר' אליהו בן שלמה (הגאון) מוילנא, דברי אליהו, יז ט"ב (פרשת וארא).

⁵⁶ Elijah ben Solomon of Vilna (18th century), *Divrei Eliyyahu*, 17b (*parashat va'era*).

1. בחינת אליהו... יש בחינה זו בכל אדם... בכל אדם יש בחינה זו אבל הוא בהסתרה.⁵⁷

1. An aspect of Elijah... This aspect is present in every person... Everyone includes this aspect, but it is in hiding.⁵⁸

2. 'הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא לפני בא יום ה' גוי' והשיב לב אבות וגוי' (מלאכי ג, כג-כד), והן אמת הדבר שכמו שלפני ביאת המשיח ב"ב יהיה בשורת אליהו ומחמת זה יהיה הרחבת הדעת כמ"ש ומלאה הארץ דעה וגוי' (ישעיהו יא, ט), כמו כן יש בחינה זו בכל אדם מישראל ובכל זמן....

והנה אם בא לאדם איזה בשורה טובה גם בשעת לימוד כשמתקשה על איזה דבר קודם שיבא לו הדעת נכנס בו כמו בשורה שמרגיש במוחו שנכנס בו נקודה אחד וזה נקרא בחינת אליהו, ואחר כך ומלאה הארץ דעה, שנתרחבה דעתו ונתמלא חיות ובנקל לו אז ליחד את חלקיו גם בחינת רגליו אל הטוב, כי באמת איש המגיד בשורה טובה נתלבש בו בחינת ניצוץ אליהו ממש כי הוא המבשר כל הבשורות טובות שבעולם רק שמתלבש בהמגיד ההוא כי בחינת אליהו הוא מששת ימי בראשית....

ולכן כשמזדמן להגיד איזה בשורה טובה מתחזק כל אחד ואחד לרוץ ולהגיד כי נשמתו מרגשת בחינת אליהו ורוצה להכניסו בתוכו... ואם היה לו דעת היה יכול להתחיל לעבוד את ה' בבחינת אליהו שנתלבש בו אז וילך בה ממדריגה למדריגה גדולה... ונקרא אז בא יום ה' הגדול שהכניס בסבה זו את ה' בתוכו.

וזהו הנה אנכי שולח לכם כי שולח הוא לשון הוה כי תמיד הוא כך בכל אדם ובכל זמן.⁵⁹

2. Look, I am sending to you Elijah the prophet before the coming of the day of YHVH... (Malachi 3:23). Truly, before the coming of the Messiah (speedily in our days), Elijah will bring the good news; and thereby awareness will be expanded, as is written: *The earth will be filled with knowledge [of YHVH as waters cover the sea]* (Isaiah 11:9). Similarly, this aspect exists in every one of Israel and at all times....

If some good news comes to a person—also during learning, when one is having difficulty with a certain matter, before *da'at* (knowing) reaches him, a kind of good news enters him, for he feels a single point entering his mind. This is called *behinat Eliyyahu* (the aspect of Elijah), after which *the earth will be filled with knowledge*, for his awareness expands and is suffused with vitality.

⁵⁷ מנחם נחום מטשרנובל, מאור עינים, מד ע"ג (פרשת אחרי מות).

⁵⁸ Menahem Nahum of Chernobyl (18th century), *Me'or Einayim*, 44c (*parashat aharei mot*); *The Light of the Eyes*, 533.

⁵⁹ מנחם נחום מטשרנובל, מאור עינים, כג ע"ב (פרשת ויצא).

Then he can easily unite the various parts of himself, bringing even his lower parts toward the good.

For truly, a spark of Elijah is enveloped within anyone bearing good news, since [Elijah] is the bearer of all good tidings in the world, and now he clothes himself in that messenger; for the aspect of Elijah has existed since the six days of Creation....

Therefore, whenever there is good news to be delivered, everyone runs out to tell it, because his soul feels the aspect of Elijah, and he wants to draw it into himself.... If he had awareness, he could begin to serve God with that aspect of Elijah infusing him then, thereby ascending from rung to rung.... This is then called *the coming of the great day of YHVH*, for he has thereby drawn God into himself.

This is the meaning of: *Look, I am sending to you [Elijah the prophet]*—for the word *sending* is in the present tense, because it is constantly so, in each person and at all times.⁶⁰

⁶⁰ Menahem Nahum of Chernobyl, *Me'or Einayim*, 23b (*parashat vayetse*); *The Light of the Eyes*, 316–18.